

Него нищо да заслужва смъртъ; затова, слѣдъ като Го накажа, ше Го пусна.

23. Но тѣ настояваха съ голѣмъ викъ да изискватъ да бжде распнатъ; и викътъ тѣхенъ и на първосвященникитѣ наддѣлѣ.

24. И Пилатъ рѣши да бжде, споредъ както искатъ тѣ —

25. и пусна имъ хвърления въ тъмницата за бунтъ и убийство, когото искаха, а Иисуса прѣдаде на волята имъ.

26. И когато Го поведоха, уловиха нѣкого-си Симона Киринеецъ, който идѣше отъ полето, сложиха върху му кръста, за да го носи слѣдъ Иисуса.

27. И слѣдъ Него вървѣше голѣмо множество народъ и жени, които плачеха и ридаеха за Него.

28. А Иисусъ, като се обърна къмъ тѣхъ, рече: дъщери Иерусалимски, не плачете за Мене, а плачете за себе си и за дѣцата си;

29. понеже приближаватъ дни, когато ше се каже: блазѣ на бездѣткини и на утроби неродили, и на гърди некърмили!

30. Тогава ше почнатъ да казватъ на планинитѣ: паднете върху ни! и на хълмоветѣ: затрупайте ни!

31. Защото, ако това правятъ съ зеленото дърво, какво ше бжде съ сухото?

32. Водѣха и двама злодѣйци, за да бждатъ погубени съ Него.

33. И когато отидоха на мѣстото, наречено Лобно, тамъ распнаха Него и злодѣйцитѣ, единия отдесно, а другия отлѣво.

(30) Исаия 2, 19. Осия. 10, 8. Апокалипс. 6, 16; 9, 6
(33) Мат. 27, 33. Марк. 15, 22. Иоан. 19, 17,